

4. Novi izdelki — novi trgi
5. Prizidek k zdravstvenemu domu
6. Splav
7. Tinka

An club

Slovenci odšli s kongresa

V ponedeljek, 22. januarja, ob 22.30 je delegacija Zveze komunistov Slovenije zapustila štirinajsti izredni kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Samo nekaj minut prej je Ciril Ribičič izza govorniškega odra pozval delegate iz naše republike, da zapustijo kongres, ki je zaradi načina glasovanja zavrnil skoraj vse pobude slovenskih komunistov, tudi tiste za katere so se opredelili na svojem 11. kongresu.

Tik pred zaključkom redakcije, v torek, pa smo za izjavo o tem zaprosili sekretarja OK ZKS Velenje Draga Blagusa.

»Za nas odhod ni bil nobeno presenečenje, ker smo velenjski komunisti v naših prizadevanjih že delali v smislu programa 11. kongresa ZK Slovenije. Sami smo že zdavnaj prišli od besed k dejanjem, to pa pričakujemo tudi drugje. Že na konferenci, ki je bila pred tednom dni, smo kot popotnico naložili naši delegatki Nadi Zavolovšek-Hudarin, da nas v tem smislu na štirinajstem izrednem kongresu ZKJ tudi zastopa. Tako nas tudi takšno reagiranje slovenskih delegatov na tem kongresu ne preseneča. Pomeni pa še en dokaz več trdne odločenosti, da ne moremo odstopati od sprejetih stališč.«

(mkp)

Najboljši '89

Srečanje športnikov, amaterskih delavcev, učiteljev in drugih občanov, ki so se zbrali na športnem plesu v petek v Rdeči dvorani, je bilo zares veselo. Bil je to praznik športa Šaleške doline, ki so ga zelo lepo pripravili predstavniki občinske zveze telesnokulturnih organizacij. Razglasili so najboljši (na plesu) športnika in športnik Natalija Mraz in Miha Pohar in podelili številna priznanja za tekmovalne uspehe in amatersko delo.

(vos)

30 % nižja proizvodnja

Pretekli teden so bile izmerjene na vseh šestih merilnih postajah, ki jih imajo Šoštanske termoelektrarne že mesec dni v poskusnem obratovanju, neposredno pa so povezane z ljubljanskim hidrometeorološkim zavodom, termoelektrarnami in občinskim komitejem za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja, izjemno visoke koncentracije žveplovega dioksida. V Zavodnjah so na primer 13. januarja namerili ob pol štirih zjutraj kar 1,88 mg tega škodljivega plina v kubnem metru zraka. Visoke koncentracije so izmerili 11. januarja še na Velikem vrhu, 15. januarja ob desetih zvečer pa je tudi merilna postaja v Titovem Velenju pokazala, da je v zraku več kot milijgram žveplovega dioksida.

Najbolj kritično je bilo v noči na sredo v Topolšici, kjer vse od 22. ure pa do dopoldanskih ur, koncentracije SO₂ niso padle pod en milijgram. S tem pa so začeli veljati ukrepi prve stopnje, kar pomeni, med drugim, da morajo Šoštanske termoelektrarne zmanjšati proizvodnjo za 30 odstotkov. To so tudi storili in sicer so poslali v naslednji noči v omrežje namesto predvidenih 3900 megavatnih ur, le 2700 megavatnih ur elektrike.

(mz)

Še o nakupu deviz

Med našimi varčevalci je bilo te prve dni, ko lahko po mnogih letih, uradno v banki z dinarji kupimo devize, več tistih, ki so jih prodajali kot pa onih, ki so jih kupili. Slednji pa so bili v Ljubljanski banki Splošni banki Velenje silno neprijetno presenečeni,

saj so jim tu zaračunavali precej višjo provizijo kot v sosednji A banki. Tako so morali vsi ob nakupu deviz, ki so jih tudi dvignili, prve dni januarja plačati dvo odstotno provizijo (v A banki v vsakem primeru le 1 odstotek), najmanjši znesek provizije pa je znašal 52 din (v A banki 17,90 din).

Ta dodatni odstotek (ob takojšnjem dvigu deviz) so hitro ukinili, saj so ga obračunavali zaradi ne dovolj jasnih predpisov, minimalna provizija v višini 52 din pa je veljala do začetka tega tedna.

Od ponedeljka dalje obračunavajo v Ljubljanski banki Splošni banki Velenje ob nakupu deviz le 1-odstotno provizijo in to ne glede na to koliko deviz boste kupili in kaj boste z njimi naredili.

Toliko so nam povedali na banki, v dnevnem časopisu pa smo lahko v soboto prebrali, da lahko občani, ki so jim banke zaračunale previsoko provizijo, to ob predložitvi potrdila, zahtevajo nazaj.

(mz)

Za pestre in vesele počitnice

Za našimi bistrimi glavami je že nekaj dni počitnic. Zime, bogate s snegom sicer ni. Klub vsemu našim šolarjem ni dolgčas, saj so za vesele, pestre in brezskrbne počitniške dni poskrbeli občinska zveza prijatelj mladine, klubi, društva in še kdo.

Nekaterih dejavnosti so se ti že lahko udeležili, drugih se bodo gotovo v prihodnjih dneh. Tako bo danes ob 16. uri društvo prijateljev mladine krajevne skupnosti Edvarda Kardelja pripravilo pred šolo Veljka Vlahoviča v Titovem Velenju pionirsko olimpiado. Na

njej lahko sodelujejo tako predšolski kot šolski otroci. Slednjim je danes na voljo še dejavnost male gledališke delavnice v mali dvorani kulturnega doma v Titovem Velenju.

(Dalje na 16. str.)

PRODAJA. Večkrat srečamo pred tovarniškimi vrati koga, zasebnika ali predstavnika podjetja, ki blago ponuja ljudem — po ugodnejših cenah, pa tudi na obroke. Verjetno pa niso daleč časi, ko se bomo prodajalcev kmaj branili tudi na vratih stanovanj. Nekaterih pa se že. M.K.p.

(foto: BM.)

nama
TITOVO VELENJE

Z MUSTANGOM

V NOVO
KVALITETO,
EVROPO
IN SVET!

Elkroj

Dober posel

»M-cluba«

Na letošnjem tradicionalnem sejmu mode v Ljubljani je tudi velenjski »M-club« dobil lepo priznanje. Za razstavljen kolekcijo AGENTLINIJA so mu podelili diplom »Ljubljanski zmaj«.

To priznanje so že na samem sejmu uspešno vnovčili, saj so jim švedski partnerji ponudili odkup licence za nagrajeno linijo za Združene države Amerike. Predstavniki »M-cluba« so medtem že poslali čez Atlantik prve vzorce.

(vos)

Na petkovem prazničnem športnem večeru je vsem spregovoril predsednik ZTKO občine Velenje Jože Prisljan, ki je znova poudaril, da je osnovni moto telesne kulture v naši občini šport mladim. Pravilnost takšne usmeritve se odraža tudi v uspešnosti klubov, ki so z dobro zastavljenim programom dela in organizacijo že nekaj let v slovenskem in jugoslovanskem vrhu. Seveda pa je opozo-

ril, da se tudi v občini klubi in društva vsak dan srečujejo s težkim, časih tudi nerešljivim finančnim položajem.

»Ker je tekmovalni šport neprestano preverjanje, tekmovanja vedno dražja, bomo morali pri ocenjevanju klubov in društev v teh športih kriterije poostriiti. V rekreativnih športih pa bo treba še več pozornosti nameniti množič-

čnosti, vsestranosti ter tistim športno-rekreativnim programom, ki vključujejo v organizirano dejavnost vse starostne kategorije. Športno rekreativno dejavnost bo treba zaradi množičnosti, boljšega zdravja in tudi zaradi dragih objektov spraviti iz zaprtih prostorov v naravo — v našo največjo in našo najcenejšo telovadnico.«

Anketa

Dinar ali marka?

Veste, da so imeli ljudje po uvedbi konvertibilnega dinarja in po uzakonjeni prodaji deviz, kar nekaj težav — kaj bi bilo zdaj najpametneje narediti z ostankom denarja, če ta seveda je. Je najbolje tak ostanek vezati in si pridobiti nekaj odstotkov obresti, dinarje zamenjati v devize in jih tako hraniti, ali dinarje čim prej porabiti, kupiti kaj vrednega... Vprašanj je bilo toliko, odgovorov pa tudi toliko kolikor vprašanj. Če je še lani, ob visoki inflaciji, človek vedel, kaj mu je storiti, da ne bo na koncu meseca imel pol manj kot na začetku, potem danes...

STANISLAVA GLUŠIČ: »Z mozem imava pokojnino, njegovo, za katero pa moraš neprestano gledati kako jo obrneš. Od nje nama ostane nekaj, ampak to je malenkost, nekaj kar pride prav, ko se pojavi kaj nepričakovanega. Če bi hotela bolj hraniti, dati denar recimo vezati, potem bi ga morala imeti več. Je pa res, da se ljudje s konvertibilnim dinarjem, ki nima toliko ničel, lažje znajdemo. Devize pa kupimo samo, če se namenimo v Avstrijo, ker se tako danes bolj splača.«

MIHAEL PALFI: »Napovedujejo, da bo januarja 25 — odstotna inflacija in človek res ne ve kaj bi. Mislim, da je vsaka družina eno majhno podjetje in delaš pač s tistim, kar imaš. Včasih tudi kaj ostane. Če, potem dam tak denar vezati, nekaj pa seveda pustiš za sprotne potrebe. Sicer pa danes res ne veš kako bi ostanek čim bolj ohranil. Včasih si vedel, da moraš takoj kupiti devize, danes pa ni čisto jasno, kaj je najpametneje.«

MARJANA GJEREK: »No, ja, če danes gledaš cene, potem je kar nekaj možnosti, da na koncu meseca tudi kaj ostane. Prav veliko pa ne. Že včasih z mozem nisva kupovala deviz, majhen devizni prihranek pa sva imela. Bil je bolj za hude čase. Ko je zmanjkalo, sva zamenjala. Ampak vedno v banki. Tudi danes ne kupujeva deviz. Raje kupiva kaj takšnega, da vrednost ostane.«

IVAN BERLAK: »Ne poznam upokojenca, ki bi mu kaj veliko ostalo od pokojnine. Več jih je, ki vse porabijo za življenje. Plačaš položnice, kupiš hrano, pa gre. Se za kulturo človeku zmanjka denarja. Sicer pa, če se bo konvertibilni dinar obdržal, potem se menjavati v devize tako ne splača. Če pa ne? Kaj več kaj še bo. Zdej, ko bodo pokojnine malo bolj povišali, pa bo, morda, kaj tudi ostalo. Bomo videli.«

(mkp, B.M.)

»Pa kaj me slikaš?«

Tinka za gradom. Kdo še ni slišal zanjo? Sama že večkrat, tudi spoznala sem jo. Kot lušno belolaso žensko v podobi Marije, ki se je prikazala Velenjčanom. Ko, takrat ni šlo čisto zares, šlo je za eno od mnogih vlog v vsakoletnem šov programu velenjskih humoristov, s katerimi je že dolgo in s katerimi je rada. Radi pa so tudi oni z njo — to dodajam sama.

Veliko, veliko več ljudi pa jo pozna kot — kaj vem kako naj jo imenujem — morda jasnovidko? Ne verjamem, da bo zadovoljna. Tudi takrat ni bila, ko smo se na njenih vratih pojavili kot kakšne nadležne poletne muhe. Raje bi videla, da je ne motimo. Pa se mi zdi, da ne toliko zaradi nas, kot zaradi tistega, kar takšnemu srečanju Tinke z javnostjo vedno sledi — trume obiskovalcev, željnih napovedi Tinke, za katere narod pravi, da zelo, zelo veliko ugaane. Koliko, sem hotela zvedeti tudi sama. Pa me je

nadrla, da to ve pač vsak, ki mu je kdaj prerokovala in naj jo nikar ne sprašujem več takšnih neumnosti!

No, je tudi ne bom. Ne bo treba. Karte je vrgla tudi meni. Koliko je zadela, bom lahko ugotovila sama. Morda kdaj napišem tudi kaj o tem?

Pa Tinka ni samo huda in ni samo jasnovidka. S tem spet ne bo zadovoljna. Je tudi človek — tak dober kot kruh. Nima pa dlake na jeziku. Pove ti, kar ti gre. Ko smo se ji le vsilili, smo smeli sesti z njo za isto mizo, na kateri je bilo veliko pisem. Prebirala jih je, komu pa bo verjetno tudi odpisala.

Na posebnem kupu, v posebni vrečki pa je imela spravljene novoletne čestitke. »Toliko jih na občini ni nihče dobil,« je komentirala. »Ampak jaz pač ne znam živeti zase,« je dodala.

Z Lojzetom, ki je bil z mano sta gladila droben ne-

sporazum, ali pa zamero — kdo bi vedel? Vsekakor je bilo nekaj na tem. Šele potem je Tinka odgovorila na nekaj vprašanj. Vmes pa sta še kar zglajevala spor, ki ni

dela preveč. »Enkrat je bil tu pri meni en znan Velenjčan. Saj ga mor'ite poznat. Potem je pa šel, pa ti pride

bila štirinštiridesetkrat krstna botra in ne enajstkrat birmška botra in tudi ne štirinajstkrat poročna priča!

Danes dobiva Tinka penzijo za sedemnajst let delovne dobe. Prav veliko ne. Nič ji pri tem ne pomaga medalja za hrabrost in nič medalja zaslug za narod. Obe ima lepo spravljene in obe je pokazala. »Baje sem bila za uveljavljanje prepозна za šest let.«

Ampak Tinka je zadovoljna. Tinka je srečna. Že zato, ker jo imajo ljudje radi in ker ima tudi sama rada ljudi. In čisto drugačen kot sprejem je bilo slovo. Prav prijazna je bila. Nič več huda. Da takoj pozabiš na nesladen začetek.

Tinka, pa kaj dobrega povejte ljudem. Slabih stvari so že s televizije siti!

Milena Krstič-Planinc
fotografije: Lojze Ojsteršek

ti ni bil spor. Potem, ko smo se poslavljali, pa res nisem imela več občutka, da sta še »skregana«.

V družini, kjer je bilo enaindvajset otrok, so že pri njenih štirih letih spoznali, da je Tinka nekaj posebnega. »To tudi ni bilo težko, ker sem bila res »nudičem«,« je razložila. Prav zares pa je začela, dosti kasneje. Po tistem, ko je leta 1940 izgubila prvega moža in sama ostala z dvema otrokoma. »Prej me mož ne bi pustil,« je rekla.

Potem je razložila, kako se je vse skupaj začelo. Šla je v Maribor k Svigaliju. Zanj ste že slišali? »Osemnajst bab nas je bilo. Svigali je govoril devet jezikov, bil je znan po celi Evropi, znal je napovedati usodo tako iz roke kot iz kart. In veste kaj mi je rekel? Ti si pa mojga »foha«. Jaz sem pa mislila, da se mu dopadem,« se je zasmejala Tinka. Tista beseda, ki jo je takrat prvič slišala, pa ji ni in ni šla iz glave in je potem le vprašala, kaj naj bi to bilo. Povedali so ji: »Punca, ti boš nucala svoj denar. Sama ga boš zaslužila.«

Zdej, če malo preskočimo, tako smo se tudi pogovarjali, skakali iz ene stvari na drugo — ker sta vmes Tinka in Lojze še kar gladila nesporez, je povedala, da je zdrava kot ris. Da ima

en dan ljudi — črno je bilo pred hišo. Mene ni bilo doma in ko pridem, pa vidim kaj se dogaja, si rečem — pa ja ni kak pogreb? Ni bil. Narod je mene čakal. Zato tudi takih obiskov kot ste vi... To ni dobro, ker potem vedno sledi reka ljudi.«

Smo že rekli, da imajo Tinko ljudje radi? Ja, imajo. Če je ne bi imeli, bi ne

»Je rekel, da sem njegovga foha. Jaz pa sem mislila, da se mu dopadem.«

Hvala rudarji

Kako majhni in nemočni smo ljudje proti naravi spoznamo takrat, ko se sprostijo njene sile in udarijo z vso svojo razdiralno močjo. Tiste sobote, 9. avgusta lani, prebivalci KS Breza nad Laškim, verjetno ne bodo zlahka pozabili. Preveč strašni so bili tisti trenutki, ko se je nad njimi razbesnelo strahovito neurje in v kratkem času drastično spremenilo podobo teh že itak nekako od boga pozabljenih krajev. Pa vendar pregovor pravi, da je čas najboljši zdravnik. In res: že zdavnaj so se na obrazu posušile solze obupa in na

ustnicah zamrle besede molitve in preklinjanja, tistih katere je nesreča najbolj prizadela. Tudi zemlja na grobu Brezovškega župnika Frančka se je že zdavnaj posedla. Po svoji smrti je postal legenda v teh krajih, in še dolgo se bodo kresala mnenja o njem in njegovem prerokovanju.

Velenjski rudarji so bili takrat med prvimi, ki so prišli na pomoč. Opravili so precej udarniških ur pri odpravljanju posledic vodne ujme. Tistim najbolj ogroženim so pomagali v denarju in materialu. Dve-

Sreča in veselje na obrazu ob novem domu.

ma družinama, ki so bile že prej v izredno slabem gmotnem položaju, nesreča pa je njihovo stanje še poslabšala, so se odločili, da jim pomagajo priti do poštene strehe nad glavo. Ena od teh je bila petčlanska družina Janka Gučka. Tisti, ki smo se kmalu po nesreči več dni mudili na prizadetem območju smo se lahko na lastne oči prepričali v kakšnih razmerah je živela ta družina. Marsikje, naj mi bo oproščeno izrazu, ima pes boljše domovanje kot so ga imeli ti ljudje.

Po zaslugi rudarjev in celotnega kolektiva se je ta

družina že pred 29. novembrom preselila v novo domovanje. Ob našem obisku nam je mama Brigita, ki je bila z najmlajšo hčerko sama doma, vsa presrečna med drugim povedala tudi tole: »Veste nikakor se ne morem navaditi na nove prostore. Vse se mi zdi nekam veliko in kar preveč svetlo. Najbolj sem srečna, da imajo hčerke svojo sobo, kjer se lahko v miru učijo in igrajo. Kdo ve koliko zim bi se še stiskali in zmizovali v tisti podrtiji, da ni bilo vaših rudarjev. Zapišite prosim, da se jim še enkrat vsi skupaj najlepše zahvalimo za njihovo

vo dobroto. Drugega razen besed zahvale nimam,« je skoraj s solznimi očmi povedala in stisnila k sebi svojo najmlajšo. Ob slovesu nam je še s ponosom pokazala vse prostore v hiši. Ni kaj, proti prejšnjim pravo razkošje.

Kaj naj človek še doda ob vsem tem? Mogoče to, da je beseda, ki pride od srca včasih več vredna kot bogastvo v hinavščini. Da samo tisti zna ceniti streho nad glavo, ki je dolgo ni imel, ali pa je živel kot so živeli Gučkovi. Da zasluži velenjski knapi in vsi tisti, ki so prižgali zeleno luč za to plemenito dejanje vso pohvalo in spoštovanje. Celoten kolektiv, kateremu pa ni z rožcami postlano, naj bo za vzor drugim. Ob vsem tem se človeku utrne grenka misel. Koliko let so romale velike vsote denarja na jug ali pa naprej na črno celino. In kaj imamo danes od tega? Prvi nam v zahvalo mečejo polena pod noge, drugi pa nas sedaj, ko smo po zaslugi naših nekdanih političnih bogov postali skoraj reveži, bolj slabo poznajo. Da opazimo človeka, ki si z delom svojih rok ne more ustvariti dostojnega bivališča mora priti, do nesreče velikih razsežnosti.

M. Hrustil

Franc Kvartič najprej podkev položi v ogenj.

Na klepetu pri Francu Kvartiču

En kovač (še) konja kuje

tudi kalenje izdelkov zelo pomembno, saj je prav od tega odvisna njihova kvaliteta. Zato ima posebni zbirnik za deževnico, vodo, ki je za kalenje najbolj primerna. Poleg tega Franc na leto podkuje okrog deset konj, še večjemu številu pa obreže in očisti kopita. Na skrbi ima tudi vse konje iz sestave splošnega ljudskega odpora.

»Sprva je kazalo, da bo z obrezovanjem konjskih kopit in podkovanjem več dela, vse pa kaže, da se lastniki premalo zavedajo kako zelo pomembno je to opravilo, če želijo imeti zdravega in poskočnega konja. Od pravilnega obrezovanja in občasnega čiščenja, vsake tri mesece približno, se nam ni treba bati, da bo konj šepal. Pri konju se kopito najprej obrabi na zunanji strani in če kopita ne očistimo pravočasno, začne konj »švedrati«. Takšen seveda nima elegantne hoje, ki te živali predvsem odlikuje.

Zato moramo z nego pričeti že zelo zgodaj in pri mladih konjih, tudi kravam je treba spodnje blazinice vsaj enkrat na leto obrezati. Zato se kmetje ne smejo čuditi, če katera od krav, ki je dalj časa v hlevu, ne more dolgo stati na nogah. Seveda je

negativno mnogo bolj zahtevna in dolgotrajna, če s tem predolgo zavlačujemo. Nekateri konji se mi kar smilijo, ko jih vidim,« pravi Franc Kvartič.

V nadaljevanju je Franc povedal, da ima največje težave kje dobiti oglje, brez tega namreč kovaštva ni. Le redkokje danes še kuhajo oglje, ker se jim zaradi majhne prodaje ne splača. Franc ga dobi v Sentjurju pri Celju, zanj pa mora kar veliko odšteti. Z drugim materialom nima težav, tudi z rezervnimi kopiti ne.

Malo za šalo, malo zares, sem ga ob koncu vprašal, če ga je v življenju konj kdaj brčnil. »Doslej še ne in upam, da me tudi v prihodnje ne bo. Tudi pri tem delu pač moraš biti previden, pravilno moraš stopiti h konju in se ti ni treba bati.« Franc je prijeten in zgovoren sogovornik in vsega seveda nisem mogel zapisati. Zaupal mi je med drugim tudi, da najde dovolj časa za družabno udejstvovanje. Poje kar pri treh zborih in sicer pri Kajuhu, društvu upokojencev in pri cerkvenem zboru. In želja: »Da bi bil zdrav in da bi lahko kovaško še dolgo z veseljem opravljal.«

B. Mugerle

nato pa jo ogreto prilagodi konjskemu kopitu

Nekateri poklici in opravila, ki so bila nekoč zelo iskana in potrebna za vsakodnevno delo in življenje, danes vidno izginjajo in tonejo v pozabo. Mnogih med njimi današnja mladež sploh ne pozna več, le še iz pripovedovanja starejših. V hitrem razvoju jih je veliko zamenjala industrija. Eden tako redkih poklicev, ki se je večinoma preselil za pločve tovarn, je tudi kovaštvo.

Kar srečo smo imeli, da smo lahko se pogovarjali s kovačem. To je Franc Kvartič z Ljubljanske ceste 25 v Titovem Velenju, ki ima na svojem domu tudi kovaško delavnico in ob ostalih kovaških opravilih tudi še podkuje konje. Slednje je danes še kar redkost, saj se število konj v zadnjih letih neprestano manjša.

Franc Kvartič se je za kovaški poklic izučil leta 1951 na rudniku. Pravi, da je imel dobre mentorje, med njimi tudi že pokojnega Alojza Šalonena, ki ga Franc pri kovaškem delu še danes posnema. Rudniški kovači so največ delali za potrebe rudnika, ki je imel takrat tudi svoje tovarne konje in konje za prevoz

kočij, zato so jih morali občasno tudi podkovati. Tega opravila se je naučil tudi Franc Kvartič. Zadnja leta, do upokojitve leta 1985, je delal v jami kot jamski ključavničar in skupinovodja strojne montaže.

Franc, rojen v Škalah, si je najprej zgradil svoj dom v tem kraju, rudarjenje tod okrog pa je tudi na njegovi hiši pustilo posledice. Zato se je z družino preselil na Ljubljansko cesto, si tam postavil novo hišo in poleg nje kovaško delavnico, brez katere ne bi mogel biti, kot sam pravi. Franc je namreč z dušo in telesom pri svojem poklicu, takorekoč ves dan v svoji kovačiji, po upokojitvi še posebej. Od mladih nog je vaje trdega dela, zato mu je kovaška obrt bolj konjiček in pomoč pri ohranitvi vitalnosti, ki bi jo vsak moral negovati, ko se upokoji, pravi Franc in nadaljuje: »Gotovo bi zbolel, če se ne bi s čim ukvarjal.«

Franc Kvartič danes v svoji delavnici popravlja, obnavlja in na novo izdeluje razna orodja za vsakdanjo uporabo in opravlja kmečka popravila. Pogodbeno popravlja orodje tudi za Vekos. Povedal je, da je

Optometer

Skrb za zdravje

Dragi kadilci, zlasti nepopoljšljivi in gluhi za vse dokazane nevarnosti in škodljive posledice. Vaš problem je, kako si uničujete zdravje, vaš problem je tudi, koliko sami za svojo bolezen prispevate v dinarjih. Prispevajte jih manj, vsaj za »ugledne firme«, katerih izdelke ste še pred kratkim časom dobili le na podlagi znanstev in pod pultom. Slava in uspeh sta vsekakor zelo hitro pokvarljivo blago, kar dokazuje tudi tale firma.

Odtrgani filtri, celo brez njih gre, kup smeti v vsakem zavrtku, tale pa je vendarle prevelik. Drva lahko kupite ceneje, pa zdravje tudi!

Titovo Velenje ponoči

Namesto Optometer, bi danes tale rubrika lahko nosila naslov tudi fotometer. Danes vam predstavljamo panoramo Titovega Velenja ponoči. Razglednico je izdelal Naš čas, vi pa jo lahko zahtevate v ustreznih velenjskih trgovinah.

Fotografija je posneta iz letala, ki je vzletelo posebej zato, da smo naredili tako odličen posnetek.

Titovo Velenje ponoči

Planinske novice

Ob koncu lanskega leta je območni zbor markacistov na Homu ocenil opravljeno delo, pohvalil delovno akcijo Robanov kot—Korošica in podelil 17 priznanj. Iz občine Velenje so jih prejeli Slavko Meža, Drago Štalekar, Ferdo Triglav in Rudi Vašl. Markacisti, ki so obnovili del slovenske transverzale, so opravili veliko delo. Napeli so 28 jeklenic in zabili 518 klinov. Drugo leto je predvidena obnova grebenske poti Skuta—Dolgi hrbet, potem prideta na vrsto še Križ in Mrzja gora.

Za novoletne praznike je bilo v dolinah precej megleno, v gorah nad 1200 m nadmorske višine pa vse dni sončno in prijetno toplo. PD Mozirje je 2. januarja izvedlo že svoj 22. novoletni pohod na Mozirski planine, ki je odlično uspel.

7. januarja smo se množično udeležili 12. spominskega pohoda po poteh 1. Pohorskega bataljona od Rogle do Osankarice v

organizaciji PD Zreče in podjetja Unior. Iz Šaleške doline je bilo nad 100 udeležencev, skupaj okoli 600. Priznanje za udeležbo na desetih pohodih je prejelo 6 oseb, med njimi tudi Julka Škorjanec in Marija Brešar.

13. januarja je Gorenje-Servis izvedlo visokogorski izlet iz Tople na Peco, sekcija Gorenje pa po poteh Vinske gore. Istega dne zvečer je v restavraciji Nama potekal 14. planinski ples. Ob igranju ansambla Šaleški fantje in dobri volji 330 udeležencev, se je zavlekel do zgodnjih jutranjih ur.

20. in 21. januarja so bila na Uršlji gori zimski kulturna srečanja, na katerih sta nastopala moška pevka zbora Ksaver Meško Sele—Vrhe in Vres iz Prevalj. Na njih se je zbralo več sto ljubiteljev narave in kulture, dom je bil dosti premajhen. Poleti je na vrsti pevski zbor Kajuh iz Titovega Velenja.

PD Polzela pa je 21. januarja organiziralo že 8. pohod »Zdravju naproti«, tokrat iz Šaleške doline na Oljko. Iz PD Titovo Vele-

nje se nas je na startu zbralo 60, sicer pa skupaj okoli 450.

In kakšna je ponudba za prihodnje tedne?

V soboto, 3. februarja, PD Prevalje vabi na nočni pohod na Uršljo goro. Start bo ob 18. uri pred gostilno Brančnik. Potrebna je solidna zimska oprema, saj noč ima svojo moč.

Miroslav Žolnir

Krajevna skupnost Levi breg

Potrošniki bodo dobili odgovor

Osem točk, zajetih v obrazložitvi odstopa potrošniškega sveta krajevnih skupnosti Levi breg v Titovem Velenju je še vedno aktualnih. V petek je recimo predsednik OK SZDL Velenje sklical sestanek s predstavniki kolektivov in institucij omenjenih v tem pismu. Udeležba je bila tokrat zelo dobra, pogovarjali pa so se o uresničevanju sklepov sveta potrošnikov krajevnih skupnosti Levi breg.

Na kratko bi tisto, kar so sklenili in o čemer so se dogovorili lahko strnili takole: uradni odgovor na zapisano morajo dati vsi, ki so se v tej odstopni izjavi pojavili tako ali drugače.

(mkp)

Pisma

»mestnim lopovom«

Šaleška raziskovalna skupnost

Kolikor lahko razberem iz pisma, ki sem ga prejel na svoj naslov, zelo aktivna »šaleška raziskovalna skupnost« pošilja okoli anonimna pisma, kjer mnoge uvršča med — mestne lopove — itd.

Zase lahko rečem, da me te obsodbe prav nič ne prizadenejo, še manj vznemirjajo. Da napišem o tem nekaj stavkov, sem se odločil zato, ker je možakar (ženska) dokaj aktiven, saj mora na dan ali teden razposlati kar nekaj pisem. Naslove jemlje iz telefonskega imenika, kar sklepam po tem, ker se je nekaj njegovih naslovnikov preselilo drugam. No, poštarji vseeno prinesejo pismo do naslovnika, kjer je poleg naslova dodan še pripis — mestni lopov.

Če vprašate mene — jaz sem za to, da še naprej dobivamo takšna pisma, če drugega ne, zasluži vsaj pošta. Pisu pa tako hitreje mine dan ali pa noč.

(keš)

mali oglasi

Tel. št.: 853 451
855 450

BMW 323 i, letnik 1985, 70.000 km, odlično ohranjen, prodam za 210.000 din. ☎ 857-196.

NOV HLADILNIK GORENJE, prodam. ☎ 853-218.

DVE BREJI TELICI in kravo, prodam. Jan Franc, Škale 61, Titovo Velenje.

TELICO, staro 4 mesece, prodam. ☎ 856-043.

NAJAMEM SOBO ALI MANJŠE STANOVANJE v okolici Titovega Velenja ali Šoštanjia za določen čas. Šifra »Samski«.

HLADILNIK 140 l, zelo poceni prodam. ☎ 855-231 interna 267, dopoldan.

KLAVIRSKO HARMONIKO, Melodija, 96 basno, skoraj novo, prodam. Možno tudi na kredit. Andrej Lesnjak, Veliki vrh 29, Šmartno ob Paki. ☎ 884-157.

SLADKO SENO PRODAM. Kornu A. Celjska cesta 27, Titovo Velenje.

NEMŠKEGA OVČARJA, šolana, primerna za čuvaja, prodam po ugodni ceni. Prodajni točki Zastava 101, letnik 1980, šotor za 4 osebe, kajak in ČB prenosni TV. ☎ 721-160 ali 721-416.

SEDEŽNO GARNITURO, trosed raztegljiv v posteljo, kot, dva fotelja in klusko mizo, prodam po ugodni ceni. ☎ 853-872, po 18. uri.

PRIKOLICO 310 SL, čoln Maestral 18 in Tomos 4, prodam. ☎ 853-995.

FIAT 126, star 5 mesecev in prikolico Adria 2 + 1, letnik 1987, prodam. ☎ 851-410.

BULDOŽER TG 90, alkatni cevi Ø 130, salonitne kanalizacijske cevi Ø 150 prodam. Marjan Kompan, ☎ 0602-38-082.

SINTE SYIZER FAFISA TK 120, Keysynth-digital-PCM-midi, prodam za 10.600,00 din. ☎ 858-746.

PARCELO 900 m², delno komunalno opremljeno, relacija Zalec-Titovo Velenje, sončna lega, prodam. ☎ 0602-53-413.

APN — 6, star 2 leti, poceni prodam. ☎ 856-318.

NAVJALNI STROJ AUMAN, za navijanje tuljav in transformatorjev, prodam. ☎ 891-169.

NK DELAVKO za priučitev šivanja ali šiviljo, zaposlim. ☎ 888-111.

IŠČEM SAMSKO ŽENSKO, do 50 let, za pomoč samskemu upokojencu v gospodinjstvu. Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas z oznako šifre »Nudim stanovanje«.

PARCELO 1600 m², primerno za vikend ali hišo, na sončni legi v Veliki Pirešici — Osreke, prodam. ☎ 712-182, popoldan.

R-4, letnik oktober 1983, prodam. ☎ 832-344.

GOLF-JGL, letnik 1981, prevoženih 64.000 km, garažiran, prodam. ☎ 858-891, po 16. uri.

VIDEO PLAYER SAMSUNG, prodam. Milan Belcl, Šalek 83, Velenje.

BARVNI TV ISKRA in harmoniko 80 M Melodija, prodam. ☎ 854-077, zvečer.

NOVO, STROJENO, GOVEJO KOŽO (6 m²), rdeče-bele barve, ugodno prodam. ☎ 778-112.

OBJEKT, PRIMEREN ZA OBRATNIKE, v bližini Titovega Velenja, zelo ugodno prodam. Informacije Splitska 13, Gorica. SREDNJE VELIKO POSREDOVANJE z novim poslopijem, zamenjam. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Na deželi«.

SEDEŽNO, trosed, 2 fotelja, rjave barve, prodam 50 % ceneje. ☎ 857-523.

TELICO, SIMENTALKO, brejo 5 mesecev, prodam. Alojz Friškovec, Škale 30, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO LADA SAMARA, letnik 1988, prodam. ☎ 855-052.

JUGO 65-GVX, črne barve, star 1 leto, registriran do februarja 1991, prodam 20 % ceneje. ☎ 721-662.

VRSTNI RED ZA JUGO FLORIDO 1,4 odstopim. Dobava januar 1990. ☎ 858-192 doma ali 858-312 interna 1535.

TOVORNI MERCEDES 406 kesoner, vozen z B kategorijo prodam ali zamenjam za traktor. Stane Hriberšek, Topolšica 31.

MLAD, IZOBRAŽEN PAR, brez otrok, išče sobo ali garsonjero v Titovem Velenju. Možnost predplačila. ☎ 854-875 po 18.30 uri.

OSEBNI AVTO OPEL ASCONO, prodam ali zamenjam za Jug, star do 5 let. Franc Vuzem, Sercejeva 3, Titovo Velenje.

TAUNUS 17 m, prodam. ☎ 858-447.

KOMBINIRAN OTROŠKI VOZIČEK in otroško posteljico, prodam. ☎ 856-187.

MLAJŠO, VESTNO UPOKOJENKO, za pomoč 1 x do 2 x na teden potrebujemo. ☎ 858-212.

BUTIQUE FISCHER (v Hotelu Paka), nudi maturantske obleke, tudi po naročilu.

Zgodilo se je

Leta 1877

Tega leta prinaša Slovenski gospodar, na današnji dan med ostalimi tudi sledečo novico:

»V Šoštanju je tamošnji kočlar, 72 letni Janez Gasner odšel v gozd drva pobirat in razstrme pečine padel v globok prepad, kjer ga je posestnik Žurman že mrtvega našel.«

Novica poroča »zgodbo« o osebnih tragedijah enega izmed šoštanskih revežev in bi pravzaprav ne bila upravičena objava, če nas ne bi vedno znova navduševala sočnost jezika in njegova plastičnost, ki so jo poznali in uporabljali še naši ne tako daljni predniki. Če primerjamo jezik v slovenskih časopisih pred prvo svetovno vojno z današnjim časopisnim jezikom, nas spreletava groza pred revščino, ki jo beremo dandanašnji.

Leta 1919

V Novi dobi, časniku, ki so ga v stari Jugoslaviji izdajali v Celju beremo med ostalim na drugi strani tudi naslednje poročilo z naših krajev:

»Iz Šoštanjia. Pod napisom »Grundbuch Schonstein« se je ožigosala nemška rešitev slovenske zemljiške vloge po nemkem »Pengu«. Dotični uradnik je oficijal Alois Persche, ki se je zaobljubil za Nemško Avstrijo in sili na vse pretege, da bi ga narodna vlada čimprej odstavila, da še more pravočasno dobiti kako nemško službo. To je brezdvomno tudi vzrok, da proti energični zahtevi vodje sodišča skrivaj še vedno uraduje nemški, da s tem izsili hitro premestitev. Njegova odstavitev se je pri narodni vladi poganjala. (V smislu razlaga Narodne vlade v Uradnem listu št. 39 je Persche odstavljen. Op. ur.)«

To je eden izmed parih zapisov, ki pričajo kako težko se je v Šoštanju in tudi v Velenju, kot govorijo nekateri drugi članki v tem istem časopisu, uveljavljala zavest o koncu prevlade nemškega in vsega kar se je pod tem pojmom skrivalo v naši dolini po prvi svetovni vojni. Spori in borbe za izgon nemške miselnosti so v Šaleški dolini trajali kar nekaj let, saj o tovrstnih težavah beremo še v letu 1921. Do konca stare Jugoslavije pa je svoj vpliv obdržala nemška veja družine Vošnjak.

VSE VRSTE POGREBNIH STORITEV, vključno z ureditvijo dokumentov, prevozom na upepelitev, ureditvijo odra na domu, opravlja za vas »NON STOP«, Ivan Steblovnik, Pogrebne storitve, Parizlje 11 C, Braslovče, ☎ 721-667 ali 721-395.

DEŽURSTVA

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu Velenje:

Četrtek, 25. januarja — dopoldan dr. D. Popov, popoldan dr. Kikec, nočni dr. Vidmar

Petek, 26. januarja — dopoldan dr. Kočvar, popoldan dr. Grošelj, nočni dr. Šmonkar

Sobota, 27. januarja in nedeljo, 28. januarja — glavni dežurni

ni dr. D. Popov, notranji dežurni dr. D. Vrabčič

Ponedeljek, 29. januarja — dopoldan dr. Grošelj, popoldan dr. Zupančič, nočni dr. Mijin

Dežurna zobozdravnica v Zdravstvenem domu Velenje:

V nedeljo, 28. januarja, od 8. do 12. ure, je dežurna zobozdravnica dr. Darinka Šuster, v dežurni zobni ambulanti v Zdravstvenem domu Velenju.

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu v Šoštanju:

Četrtek, 25. januarja — dr. Stupar

nama

Namin kotiček

Športni ženski čevlji, uvoženi iz Italije le 814,90 din!!

Vabljeni ste na posezonsko razprodajo!

Ugoden nakup mesnih izdelkov Košaki Maribor in Škofja Loka v samopostrežni prodajalni!

Izkoristite prodajo na obroke!

V restavraciji veleblagovnice NAMA vam pripravljajo okusne malice in kosila po ugodnih cenah.

Vabljeni!

Petek, 26. januarja — dr. Stupar

Sobota, 27. januarja — dr. Stupar

Nedeljo, 28. januarja — dr. Stupar

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 26. januarja do 2. februarja je dežurni dipl. veterinar Milan Matko. Topolšica 15, tel.: 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Mozirju:

Do 28. januarja je dežurni dipl. veterinar Ciril Kralj, Ljubno, tel.: 840-112. Od 29. januarja do 4. februarja je dežurni dipl. veterinar Drago Zagožen, Ljubno, tel.: 840-179

Gistro L

ZAHVALA
ob boleči izgubi drage mame, stare mame in tašče

Marije Gruber

rojene 1904 — umrle 1990

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste darovali cvetje in sveče, ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala g. župniku za cerkveni obred, govorniku Francu Borovniku in pevcem za žalostinke.

Žalujoci: sestra Zalka, sin Vili z družino ter ostali sorodniki

ZAHVALA
Letos, 11. januarja smo se poslovili od mame, babice in prababice

Drage Šumer

iz Šoštanjia, Koroška 8.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za cvetje, pisne izraze sožalja, kot za številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni, sin Branko z ženo Silvo, vnuka Nevenka in Boris z družinama.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	NČ. DC	ROK. P.	OD	ŠT. DEL.
OBČINA MOZIRJE							
MERCATOR — ZGORNJE SAVINJSKA							
KMETIJSKA ZADRUGA	dipl. ekonomist/komer. smer	— komercialist v DE obrtna kooper.	1	nč	15	3.450,00	1
ELKROJ	ekonomski tehnik	— referent za splošne zadeve	1	nč	8	3.500,00	1
ELKROJ	administrativni tehnik	— telefonist-administrator	6m	nč	8	2.800,00	1
OBČINA VELENJE							
GORENJE NO	lesar širok profil	— strojni mizar	6m	nč	8	3.140,00	2

GORENJE Naravno zdravilišče Topolšica, p. o., Topolšica

NATEČAJ

Razpisujemo natečaj za oddajo poslovnega prostora.

Poslovni prostor je v pritličju hotela Vesna v Topolšici v izmeri 14,83 m² (sedanja prodajalna časopisov).

Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati, ki bi v poslovnem prostoru opravljali dejavnost, ki v največji možni meri dopolnjuje obstoječo dejavnost zdravilišča.

Dodatne informacije dobite na tel. št. 891-120 int. 16.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z obrazložitvijo predlaganega programa v roku 8 dni od dneva objave tega natečaja na naslov:

Gorenje Naravno zdravilišče Topolšica, p. o., Topolšica 77 63326 Topolšica

